

Formening være urigtigt; jeg er ikke sikker paa, at den skal og bør fastslaaes, og vi have jo nogen Tid at betænke os, det hæfter jo ikke, før Frihavnen bliver aabnet; man faar altsaa at se, hvad Kjøbenhavns Havneraad og Handelsstandens Repræsentation vil sige om den Ting, og saa kan man fastslaa det, hvis det skulde vise sig nødvendigt efter at Frihavnen er aabnet; fastsætte det kan man til enhver Tid; med en passende Frist kan man gaa til denne Konvertering. Hvorfor er det nu, det ærede Medlem vil have, at denne Konvertering skal finde Sted? Fordi det ærede Medlem er bange for, at Fragtsatserne og det er jo navnlig England, han tænker paa, skulle blive forfællige, efter som man gaar ind i Kjøbenhavns Havn eller i Frihavnen; det var det, det ærede Medlem udtalte sig ja stærkt imod. Der er andre, endogsaa meget saglyndige Folk, som have med Handel og Trafik at gøre i fuldt saa stort Omfang og fuldt saa stor Detail som det ærede Medlem, som ikke ere af den Mening og ikke tro en Smule paa, at der vil blive Forstel i Fragtsatserne paa Grund af den høist ubetydelige Afgift, der som jagt kun falder med 1 Dre pr. 100 Pund, naar man tager det i Gennemsnit. Men der er Mening i den Ting, thi i det ene Tilfælde, der, hvor 30 Dre nærmest er Hovedreglen, nemlig i den gamle Havn, falder Afgiften paa Skibene — naturligvis kan det betinges, at den falder paa Varerne, saa at den falder paa Modtageren her i nogle Tilfælde maaste, men ikke i alle, det bliver her nærmest Skibene, den falder paa. I Frihavnen, hvor den først falder ved Udførselen til Indlandet, falder den selvfølgelig paa Varerne; derfor er denne Bestemmelse optaget her, at man ogsaa i den gamle Havn kan lade den falde som Afgift paa Varerne. Om det er rigtigt, kan jeg i Øjeblikket ikke sige noget om, det vil afhænge af, hvorledes de virkelig saglyndigt interesserede i Sagen se paa den; og jeg er ikke vis paa, at de ville se paa den, saaledes som det ærede Medlem nu ser paa den. Jeg tror ikke, man kan træve mere i Retning af Ligestillelse. Hvad selve Afgiften angaar, skal jeg tillade mig at gentage, hvad jeg sagde i Gaar, thi det har jo sin Betydning. Der er vistnok nogle, der tro, at her er Tale om en betydelig Sag. Den nuværende Skibsafgift og Havneafgift er opkrævet med over 1 Million Kroner i sidste Aar, jeg har en Opgørelse til 1,042,000. Det er den Sum, der i det hele kommer ind af Skibsafgiften og Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn. Det vil jeg, at efter Forslaget gaar denne Afgift for det foregaaende Aar, hvis den var blevet erlagt paa den

Maade, her er foreslaaet, ned til et Stykke under 300,000 Kr., altsaa det er ikke saaledes, at den gaar $\frac{1}{3}$ ned, saaledes som man har opfattet det, jeg tidligere har sagt, men den gaar ned til under $\frac{1}{3}$, saa at ikke 30 pCt. af den samlede Afgift bliver staaende. Det er altsaa en meget lav Afgift, og Kjøbenhavns Havn bliver en af de billigste Havne, som overhovedet kendes. Om det var rigtigt i det hele at opgive denne Afgift, kan være tvivlsomt; det tror nu det ærede Medlem, jeg har ganske vist før foreslaaet det under andre Betingelser; men den Gang var Skibsafgiften usikker eller i hvert Fald var den paaregnet at skulle bortfalde i Frihavnen; og det veed det ærede Medlem, at den er paaregnet fra Ministeriets Side at maatte komme til at falde ganske vist som en konverteret Afgift, som en Afgift; og det ærede Medlem veed ogsaa, at Havneraadet i sin Erklæring i Aar over Landmandshandens Tilbud positivt har udtalt til Ministeriet, at det forudsatte, at Skibsafgiften vilde blive opkrævet i Frihavnen. Det maa det ærede Medlem vide, da han selv har haft Del i disse Forhandlinger. Falder Skibsafgiften bort, kan det dog vel ikke regnes mig til Skade; at det kunde være behageligt for mange, at den saldt bort straks, indrømmer jeg fuldkomment, men naar man ser hen til de første Toldforhandlinger, hvor man har udstemt den, maa man dog erkende, at nu er der modtaget antagelig Sikkerhed for, at den falder bort, naar Frihavnen aabnes. — Jeg skal endnu tillade mig at tilføje, at naar jeg i Gaar har sagt, at jeg ikke let kunde tænke mig, at man kunde i det hele taget holde den nuværende Afgift i Kjøbenhavns Havn, naar man overhovedet kom til at aabne nogen Del af Frihavnen, saa gentager jeg det i Dag; det er ogsaa min Mening, at det vilde være et høist uforstandigt Forhold; jeg maa i det hele efter det Forhold, der nu er blevet overfor Skibsafgiften og Havneafgiften, antage, at der ikke let kan være Tale om en partiel Aabning af Frihavnen, det skulde da i alt Fald kun være industrielt; det skal jeg ikke udtale mig bindende om, og det kan man heller ikke forlange, at jeg skal gøre; jeg kan kun sige, at saaledes ser jeg paa Forholdene, at det ligger i Sagens Natur, at det maa blive omtrent saaledes. Jeg mener altsaa, at den Opgave, at stille de to Havne ens eller jeg vil hellere sige de to Afdele af Kjøbenhavns Havn, thi det ærede Medlem maa jo vide, at det bliver to Afdele af den samme Havn — denne Opgave er løst i § 8, for saa vidt Spørgsmaalet overhovedet